

Investigating the effect of web-based dynamic evaluation on the attitude of experimental Tenth grade students towards mathematics

Maryam Abdolmalaki¹, Nasim Asghari ^{*2}, Ali Barahmand³

پذیرش مقاله: ۱۴۰۳/۰۶/۲۰

دریافت مقاله: ۱۴۰۲/۰۸/۲۲

Accepted Date: 2024/09/10

Received Date: 2023/11/13

Abstract

In recent decades, problem-solving abilities and proficiency in performing mathematical tasks by students have become prominent goals for mathematical learning. However, many students face challenges in developing mathematical problem-solving skills. Several factors may contribute to this issue, including the complexity of mathematical questions that require more time for solving and a lack of sufficient foundational knowledge to comprehend and understand the questions. In the expansive and intricate tapestry of educational paradigms, the integration of assessment into the multifaceted realm of student learning emerges as an indispensable nexus, with its prominence most evident in the nuanced domain of mathematics education. The intrinsic role of assessment within this context serves not only as a linchpin but as a foundational element that validates and catalyzes an evolution in the overall learning experience. Against the backdrop of our current epoch, marked by the relentless march of technological advancement, a notable emergence takes center stage—a paradigmatic shift known as the advent of web-based dynamic evaluation. This shift transcends being merely a method; it symbolizes a transformative approach to assessing and refining mathematical abilities. Web-based dynamic evaluation, within this expansive framework, adeptly leverages contemporary technological tools to furnish actionable feedback to educators, thereby forging a symbiotic relationship between assessment and instructional strategies. At the epicenter of this paradigmatic evolution lies the overarching aim of the research—an exhaustive exploration of the profound impact of web-based dynamic evaluation on the attitudes of 10th-grade students, with an acute focus on experimental marks within the intricate tapestry of mathematics. To unravel the complexities of this impact, a semi-experimental approach takes center stage. Employing a pre-post test design with a control group, the study meticulously unravels the nuanced influence of web-based dynamic evaluation on student attitudes. Methodologically, the research undertakes a sophisticated amalgamation of library and field research techniques, creating a comprehensive tapestry of data and information. The theoretical

Ph.D. Student, Department of Mathematics, Faculty of Basic Sciences, Central Tehran Branch, Islamic Azad University, Tehran, Iran Tehran, Iran

Associate Professor, Department of Mathematics, Central Tehran Branch, Islamic Azad University, Tehran, Iran.

*Corresponding Author

Email: nasim.asghary@gmail.com

[†].Associate Professor, Department of Mathematics, Hamedan Branch, Islamic Azad University, Hamadan, Iran

framework, a cornerstone of this research endeavor, is meticulously constructed through an extensive review of the relevant literature. Books, theses, articles, and related documents converge to inform a robust foundation upon which the study stands. Simultaneously, the practical dimensions of the research come to life through field methods, primarily involving the design of questionnaires and math tests—a meticulous calibration of instruments aimed at measuring the variables under scrutiny. The chronicle of this academic exploration unfolds during the 1399-1400 academic year's spring semester. A cohort of 10th-grade students from public girls' high schools in Qorveh, Kurdistan province, becomes the focal point of the study. The sample size, a judicious assembly of 40 students, is meticulously and equally distributed between control and experimental groups. The selection of schools at the city level is a deliberate act of randomization, ensuring the initial homogeneity of the two groups—an indispensable aspect meticulously considered at the research's inception. The unveiling of results, subjected to the rigorous scrutiny of combined covariance analysis or repeated measures tests, unfurls a narrative of direct and significant impact. The web-based dynamic evaluation, intricately woven into the fabric of the virtual learning environment, emerges as a potent force. An impressive 71% of the variance in individual differences among post-test attitude scores is unequivocally attributed to the dynamic evaluation based on web technology. These findings resoundingly underscore the efficacy of web-based dynamic evaluation within the dynamic tapestry of a virtual learning environment. The "progressive persuasive approach," an artful strategy employed in the development of web-based dynamic assessments within the e-learning environment, emerges as a linchpin—an agent of facilitation and enhancement in the learning process. Building on these findings, the implications reverberate, echoing the compelling effectiveness of employing web-based dynamic evaluation techniques within the hallowed halls of educational structures. The discernible impact on students' attitudes towards mathematics, an achievement unlocked through the seamless integration of technology in assessment and feedback mechanisms, vividly spotlights the potential for optimizing learning experiences and fostering a more positive educational milieu. The results of this study, far from being a mere academic exploration, transcend the confines of statistical significance. They serve as a clarion call, accentuating not only the significance of technology-integrated assessments but also underscoring the imperative need for further exploration and implementation of dynamic evaluation methods within the evolving landscape of educational settings. The ramifications of this research extend beyond the immediate confines of its specific context, signaling towards a broader potential—a potential for dynamic evaluation techniques to revolutionize not only educational practices but also to enhance student learning experiences across diverse disciplines. This research assumes its place as a noteworthy contribution, a unique voice added to the growing body of literature that passionately advocates for the seamless integration of technology in education, particularly in the realm of dynamic evaluation. It stands as a beacon, illuminating a path that leads to the fostering of positive attitudes and the improvement of learning outcomes through the judicious embrace of technological innovation. The findings, rather than standing in isolation, beckon educators, policymakers, and researchers to embark on a continued journey of exploration. This is a journey that underscores the transformative power of technology

and urges stakeholders to leverage it judiciously. It is a call to create dynamic, engaging, and effective learning environments that transcend traditional boundaries and embody the spirit of innovation. As we navigate this journey towards an educational landscape enriched by dynamic evaluation, it is not merely a testament to the adaptability of educational practices; it is a commitment. It is a commitment to nurturing an environment that fosters continuous improvement and positive student outcomes. The narrative spun by this research is not a static snapshot but a dynamic tableau—an evolving story that invites further inquiry, exploration, and innovation. It is an ode to the ever-evolving nature of education, a testament to its capacity for reinvention and renewal. The exploration of web-based dynamic evaluation's impact on mathematical attitudes is not just a research endeavor; it is a transformative odyssey, an ongoing saga that beckons the educational community to join in the pursuit of a future where technology seamlessly intertwines with education, shaping an ever-improving landscape for the benefit of generations to come.

Keywords: evaluation, web-based dynamic evaluation, attitude, mathematics, phenomenology

بررسی تاثیر ارزشیابی پویا مبتنی بر وب در نگرش دانش‌آموزان پایه دهم تجربی به درس ریاضی

مریم عبدالملکی^۱ نسیم اصغری^۲ * علی برهمند^۲

چکیده

هدف: هدف پژوهش حاضر بررسی تأثیر ارزشیابی پویا مبتنی بر وب در نگرش دانش‌آموزان دوره متوسطه دوم در مبحث تعیین علامت پایه دهم تجربی می‌باشد.

روش: در این پژوهش از روش تحقیق نیمه آزمایشی (پیش-پس آزمون با گروه کنترل) استفاده شد. برای گردآوری داده و اطلاعات لازم جهت انجام تحقیق از روش کتابخانه ای و روش میدانی استفاده گردید. در روش میدانی که از پرسشنامه و آزمون ریاضی در این پژوهش استفاده گردید و متغیرهای مورد سنجش مورد مطالعه قرار گرفت. این مطالعه بر روی دانش‌آموزان مدارس دخترانه دولتی پایه دهم متوسطه شهرستان قروه از توابع استان کردستان انجام گرفت و حجم نمونه دو گروه کنترل و آزمایش ۴۰ نفر از دانش‌آموزان رشته تجربی مدارس سطح شهر به صورت تصادفی که همگن بودن این دو گروه در ابتدای تحقیق بررسی شد می‌باشد.

یافته‌ها: یافته‌های آزمون تحلیل کوواریانس ترکیبی یا اندازه‌های مکرر نشان داد با توجه به یافته‌های این پژوهش ارزشیابی پویا مبتنی بر وب در نگرش دانش‌آموزان پایه دهم تأثیر مستقیم و معنادار داشته است و ۷۱ درصد از تفاوت‌های فردی در نمرات پس‌آزمون نگرش مربوط به ارزشیابی پویا مبتنی بر وب می‌باشد. بر اساس نتایج به دست آمده، "رویکرد ترغیبی تدریجی" در جهت تسهیل یادگیری هنگام توسعه ارزشیابی پویا مبتنی بر وب در یک محیط آموزش الکترونیکی مؤثر است.

کلیدواژه‌ها: ارزشیابی، ارزشیابی پویا مبتنی بر وب، نگرش، ریاضی

^۱ دانشجوی دکترا، گروه ریاضی، دانشکده علوم پایه، واحد تهران مرکزی، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

^۲ دانشیار گروه ریاضی، واحد تهران مرکزی، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

* نویسنده مسئول :
Email : nasim.asghary@gmail.com

^۲ دانشیار گروه ریاضی، واحد همدان، دانشگاه آزاد اسلامی، همدان، ایران

مقدمه و بیان مساله

توانایی حل مساله و مهارت در انجام تکالیف ریاضی توسط دانش آموزان در دهه‌های اخیر به یک هدف برجسته برای یادگیری ریاضی تبدیل شده‌است. با این حال، بسیاری از دانش آموزان در توسعه مهارت‌های حل مساله ریاضی مشکل دارند. چندین عامل می‌تواند برای این مساله وجود داشته باشد؛ که می‌توان به پیچیدگی سوالات ریاضی که نیازمند صرف زمان بیشتری برای حل آنها است و نداشتن دانش پایه ای کافی برای حل سوال که نیازمند درک و فهمیدن است. تعریف یک مساله را میتوان به عنوان وضعیتی که دارای شکاف منابع موجود برای حل است، تسهیل کرد. مشکلی که وجود داردگاهی راه‌حل‌های در دسترس رویه‌های معمولی ندارند تا به یک استراتژی فراشناختی نیاز داشته باشند. حل مساله نیازمند مجموعه‌ای از استراتژی‌ها است که باید به درستی پیاده سازی شوند. آموزش مهارت‌های حل مساله می‌تواند با استفاده از راهبردهای شناختی و فراشناختی انجام شود. دانش آموزان باید با زمینه‌های مختلف آشنا شوند تا بتوانند دانش، فراشناخت و باور خود را به استراتژی‌های مورد استفاده در حل مساله افزایش دهند. (سپرالدین، کارتونو، زائوری، روچمد، ۲۰۲۲).

به باور دی نی (۲۰۱۸) (۲۰۱۸) دانش آموزان در زندگی روزمره به ریاضیات نیاز دارند و می‌توان اصطلاحاً گفت که هر فرد قادر به حل یک مسئله در صورتی خواهد بود که توانایی بررسی یک مسئله را داشته و بتواند از دانش خود در شرایط جدید بهره‌بردارد. این یافته همسو با یافته‌های فاجاریا (۲۰۱۷) می‌باشد که دریافت توانایی‌های حل مسئله ریاضیاتی دانش آموزان بسیار اهمیت داشته و باید پرورش بیابند. بنابراین، در میان آن دسته از توانایی‌های ریاضیاتی دانش آموزان که تحول و پرورش آن‌ها بسیار اهمیت دارد، توانایی‌های حل مسئله ریاضیاتی دوچندان مهم می‌باشند.

افزون بر مدل‌های یادگیری مناسب در زمینه بهبود توانایی‌های حل مسئله دانش آموزان، به ارزشیابی مناسب در راستای اندازه‌گیری این مسئله که تا چه حد مهارت‌های دانش آموزان از نوع شناختی، عاطفی و روانشناختی حرکتی می‌باشند، نیاز است به کار نگرفتن راهبردهای یادگیری در حل مسائل ریاضی سبب می‌شود دانش آموزان در عملکرد حل مسئله ریاضی با مشکل مواجه شوند. (لی و همکاران، ۲۰۲۱).

یکی از روش‌هایی که می‌تواند در خصوص شناسایی مشکلات دانش آموزان مؤثر باشد و در عین حال، آموزشی مناسب در زمینه اهداف مدنظر به همراه داشته باشد، اجرای ارزشیابی مناسب است. به طور کلی ارزشیابی و آموزش می‌توانند با یکدیگر در تعامل بوده و با یکدیگر رابطه‌ای متقابل داشته باشند (ون دن^۱، ۲۰۱۱). همچنین ارزشیابی می‌تواند به عنوان ابزاری برای توسعه کیفیت آموزش ریاضی استفاده شود، به گونه‌ای که بهبود و توسعه ارزشیابی بهبود و ارتقاء آموزش را به ارمغان آورد (وانگ^۲، ۲۰۱۴). تحقیقات

1. Dee Nee

2. Van den

3. Wang

نشان می‌دهد که ارزشیابی پویا می‌تواند به شکل بهتری در محیط الکترونیکی طراحی و اجرا شود (وانگ، ۲۰۱۱). آگاهی از نگرش فراگیران به یادگیری الکترونیکی، به امکان‌سنجی استفاده از این ابزار در امر آموزش و یادگیری کمک می‌کند. هم‌چنین مطالعات نشان داده است که سیستم ارزشیابی پویا مبتنی بر وب می‌تواند به توجه دانش‌آموز در طول کلاس کمک کند، به ویژه اگر استفاده از آن‌ها به طور استراتژیک مربوط به دوره‌هایی باشد که توجه دانش‌آموزان کاهش می‌یابد (مک کنزی و همکاران^۱، ۲۰۲۰). ارزشیابی جزئی از فعالیت‌های یادگیری انجام شده در راستای تعیین میزان پیشرفت و دستاورد دانش‌آموزان از لحاظ شایستگی در زمینه دانش، مهارت‌ها و نگرش‌ها می‌باشد.

توسعه سریع فناوری ارتباطات اینترنتی، آموزش مجازی را ضمن تسهیل یادگیری به یک ابزار جذاب دیگر تبدیل نموده است. و از این سیستم‌ها در راستای کمک‌رسانی به معلمان برای اجرای ارزشیابی‌ها و ارائه بازخوردهای به هنگام و فرصت‌های یادگیری بیشتر برای یادگیرندگان مورد استفاده قرار می‌گیرند (آشتون و همکاران، ۲۰۰۶؛ وانگ، ۲۰۰۷، ۲۰۰۸، ۲۰۱۰). با این حال، فراگیران باید مسئول یادگیری خود در یک محیط آموزش مجازی باشند. وانگ (۲۰۰۸) اظهار داشت که ایده "کانون ارزشیابی محیط آموزشی" که توسط برنس فورد و همکاران (۲۰۰۰) ارائه شده است، می‌تواند در طراحی یک محیط آموزش مجازی موثر که به دانش‌آموزان در یادگیری فعال کمک می‌کند، مورد استفاده قرار گیرد (هوآ وانگ، ۲۰۱۰).

توسعه ارزشیابی پویا تا حد زیادی از ویژگی‌های سکی تأثیر گرفته است. ویژگی سکی نظریه «منطقه‌ی تقریبی رشد» را به منظور توصیف تفاوت عملکردی که کودکان چه در زمان کمک توسط بزرگسالان یا هم‌سالان کسب می‌کنند و چه در زمانی که کمک صورت نمی‌گیرد، ارائه نمود. نظریه منطقه‌ی تقریبی رشد نشانگر پتانسیل یادگیری کودکان است. بر اساس این دیدگاه، ارزشیابی پویا به منظور آشکار سازی توانایی یادگیری و بهبود اثربخشی یادگیری از طریق ارائه فرصت‌های بیشتر برای دانش‌آموزان و امکان تعامل با همسالان و بزرگسالان شایسته مانند معلمان، طراحی شده است (توگاتوروپ، ۲۰۲۰).

ارزشیابی نقش مهمی در امر تدریس ایفا می‌کند و دارای تأثیرات معنادار بر یادگیری است. در صورتی که معلمان بتوانند بصورت مناسب ارزشیابی را در کنار تدریس خود انجام دهند، میتوان کارآمدی و اثربخشی یادگیری در دانش‌آموزان را بهبود بخشید (Supianto و همکاران، ۲۰۲۰؛ وانگ، ۲۰۱۰). تأثیرات مثبت ارزشیابی بر عملکرد یادگیری عمدتاً برآمده از بازخوردی است که فراهم می‌آورد (وانگ، ۲۰۰۸). از نظر ماریوت (۲۰۰۹)، بازخوردهای مثبت و معناداری که یادگیرندگان در ارزشیابی‌ها بدست می‌آورند می‌توانند به آنها در انجام خود ارزشیابی‌ها و انعکاس (تفکر و نگرش) یاری رساننده و موجبات بهبود انگیزش و عزت‌نفسشان را فراهم آورند. بازخورد معنادار که به بهبود اثربخشی یادگیری کمک می‌نماید باید "بازخورد بهنگام" (ماریوت، ۲۰۰۹) و "بازخورد پیوسته" باشد، بدین معنی که فرصت‌ها برای بازخورد باید بطور پیوسته رخ دهند، اما نه بصورت حشاس و تهاجمی در قالب آموزش.

^۱. McKenzie and M. Ziemann

مضاف بر آن، بجای تمرکز صرف بر نمرات، محتویات بازخورد معنادار نیز باید به یادگیرندگان در خصوص آنچه که می‌بایست انجام دهند اطلاعات بدهند. با داشتن بازخوردهای معنادار، یادگیرندگان می‌توانند نقاط ضعفشان در یادگیری و تفکر را بهبود بخشیده، روند یادگیری را افزوده و انتقال داده و یاد بگیرند که چگونه فرصت‌ها برای بازنگری را ارزش‌گذاری کنند. با وجود این، از آنجایی که معلمان باید با شمار زیادی از یادگیرندگان در یک لحظه زمانی تعامل و همکاری داشته باشند و همواره تحت فشار جدول زمانی تدریس هستند، برای آن‌ها ارائه بازخوردهای معنادار در کنار انجام ارزشیابی‌ها دشوار است (وانگ، ۲۰۰۸).

امتحانات و ارزشیابی‌های مبتنی بر دانش، ارزشیابی‌ها برای یادگیری، آزمون‌های ملی، و مطالعات تطبیقی بین‌المللی به تدریج وارد صحنه شده‌اند. امروزه گستره وسیعی از قالب‌های ارزشیابی مختلف و اهداف آن وجود دارند (Guri A. Nortvedt و همکاران ۲۰۱۸). موضوع اصلی ارزشیابی پویا مبتنی بر وب کاملاً متفاوت از ارزشیابی به روش سنتی است. براساس گفته‌های هیوود و همکاران^۱ (۱۹۹۰)، از ارزشیابی به روش سنتی برای تشخیص عملکرد فرد آزمون دهنده در لحظه‌ای معین استفاده می‌شود، و هیچ تلاشی در جهت تغییر آن عملکرد صورت نمی‌گیرد. اگر چه، هیوود و همکارانش معتقد بودند که ارزشیابی پویا به دلیل تلاشی که به منظور ارزشیابی فرایندها (وقایع در حال تغییر) و رویداد تدریس به همراه ارزشیابی‌ها دارد، "پویا" نامیده می‌شود. یکی از مهم‌ترین اهداف ارزشیابی پویا، بهبود عملکرد فراگیران از طریق ارائه کمک‌های آموزشی بواسطه فعالیت‌های ارزشیابی است. این ارزشیابی فرصت یادگیری مجدد را از طریق تعامل با فراگیران، برای آن‌ها فراهم می‌کند (سوپیان‌تو و همکاران، ۲۰۲۰).

ارزشیابی پویا به نوعی ارزشیابی تعاملی است، که معمولاً در قالب "آزمون-آموزش-تکرار آزمون" اجرا می‌شود. با بررسی نمونه‌های اصلی ارزشیابی پویا و یافته‌های مربوط به تحقیق، مشخص شده است که محققان درباره نحوه اجرای مؤثر ارزشیابی پویا، نظرات و ایده‌های مختلفی نظر داشته‌اند، توسط دو ویژگی اصلی رایج در آموزش، "برای هر فرد، فرصتی در جهت یادگیری فراهم می‌شود" و "آموزش و بازخوردهای آن از طریق فرایند آزمون ساخته شده است". بنابراین اگر یک محیط آموزش الکترونیکی شامل یک ارزشیابی مبتنی بر وب باشد، اثربخشی یادگیری فراگیران در محیط آموزش مجازی بهبود می‌یابد. علاوه بر این، اگر یک ارزشیابی مبتنی بر وب دربرگیرنده راهبردهای متنوع باشد و بازخوردهای بیشتری را برای فراگیران ارائه دهد، می‌تواند به طور مؤثری یادگیری را تسهیل بخشد (سوپیان‌تو و همکاران، ۲۰۲۰).

براساس گفته‌های استنبرگ و همکاران^۲ (۲۰۰۱)، معمولاً دو قالب ارزشیابی پویا وجود دارد: مدل قالب ساندویچی و مدل قالب کیکی. هر دو مدل به صورت "آزمون-آموزش-آزمون مجدد" اجرا می‌شود. ارزشیابی پویا در قالب مدل ساندویچی بدین معناست که تدریس میان آزمون مقدماتی و پس آزمون برگزار می‌شود، بنابراین یک فرآیند ساندویچ مانند را شکل می‌دهد. در ارزشیابی پویا در قالب مدل

1. Haywood, Brown, & Wingenfeld

2. Sternberg and Grigorenko

کیکی، آموزش واکنشی در برابر پاسخ‌های آزمون دهندگان به هر مورد است. توضیحات مفصل در مورد دو قالب در ادامه آورده شده است (استنبرگ و همکاران، ۲۰۰۱):

در ارزشیابی پویا در قالب مدل ساندویچی، قبل از یادگیری از آزمون دهندگان یک آزمون مقدماتی گرفته می‌شود. آزمون مقدماتی، یک آزمون به روش سنتی است. پس از اتمام آزمون مقدماتی، آزمون دهندگان به صورت جداگانه یا به صورت گروهی آموزش می‌بینند. مطالب آموزشی وابسته به محتوای آزمون مقدماتی است. اگر آزمون دهندگان، آموزش را به صورت جداگانه دریافت کنند، بازخوردهای آن در حین آموزش ممکن است یا به صورت مجزا باشد یا نباشد. اگر مجزا باشد، نوع و میزان بازخورد آن با تفاوت‌های فردی متمایز است. از طرف دیگر، اگر تدریس به صورت گروهی انجام شود، همه آزمون دهندگان همان مطالب آموزشی را یاد می‌گیرند. پس از آموزش، از آزمون دهندگان، پس از آزمون گرفته می‌شود. به این روش، مدل قالب ساندویچی ارزشیابی پویا گفته می‌شود زیرا آموزش میان آزمون مقدماتی و پس‌آزمون، جای داده شده است (استنبرگ و همکاران، ۲۰۰۱).

در ارزشیابی پویا در قالب مدل کیکی، ارزشیابی همیشه به صورت مجزا انجام می‌شود. آزمون دهندگان، آموزش‌های خود را با پاسخ دادن به موارد یکی پس از دیگری دریافت می‌کنند. وقتی به یک مورد پاسخ نادرست می‌دهند، مجموعه‌ای از نکات درجه‌بندی شده را دریافت می‌کنند. این نکات پی در پی کمک به آن‌ها در روشن سازی تدریجی پاسخ‌ها، طراحی شده است. این نکات شامل موارد آموزشی است و تا زمانی که به سوال پاسخ درست داده نشود، فعالیت‌های آموزشی متوقف نمی‌شوند. این نوع ارزشیابی پویا به مدل قالب کیکی معروف است زیرا هنگامی که فرد آزمون دهنده به یک سوال پاسخ نادرست می‌دهد، نکات پی در پی ای که وی دریافت می‌کند مانند لایه‌های روی کیک است. هر چه آزمون دهندگان به سؤالات پاسخ صحیح‌تری بدهند، پیام‌های کمتری دریافت می‌کنند. بیشتر اوقات، محتوای پیام‌های آموزشی برای هر فرد یکسان است؛ آن چه که متفاوت است تعداد نکاتی است که هر یک از آزمون‌دهندگان دریافت می‌کند (استنبرگ و همکاران، ۲۰۰۱).

تفاوت اصلی میان ارزشیابی پویا در قالب مدل ساندویچی و مدل کیکی این است که آموزش و ارزشیابی در ارزشیابی پویا در مدل ساندویچی جدا هستند اما در ارزشیابی پویا در قالب مدل کیکی با یکدیگر ترکیب شده‌اند. از آنجا که این تحقیق ارزیابی را به عنوان راهبرد آموزش و یادگیری مورد بحث قرار می‌دهد، اصول ارزیابی پویا در قالب کیکی را در طراحی GPAM-WATA اتخاذ می‌کند. انتظار می‌رود که GPAM-WATA قادر به یاری معلمان در ایجاد یک کانون ارزشیابی محیط آموزش مجازی است که در آن فراگیران می‌توانند آموزش را دریافت کرده، و به طور فعال خود ارزشیابی را انجام داده و به صورت فردی مطالب را فراگیرند (وانگ، ۲۰۱۰).

ویژگی اصلی ارزشیابی پویا در قالب مدل کیکی، طراحی پیام‌های آموزشی پی در پی و مجموعه‌ای از نکات درجه بندی شده است. این طراحی شبیه به "رویکرد ترغیبی تدریجی" ارائه شده توسط کمپتون و برون^۱ (۱۹۸۵، ۱۹۸۷) است. براساس گفته‌های کمپتون و برون، نکات موجود در "رویکرد ترغیبی

^۱. Campione and Brown

تدریجی" در یک مجموعه از آزمون مقدماتی ارائه شده است، که با توجه به سطوح آن‌ها صریحاً تنظیم شده است (برنسفورد و همکاران، ۱۹۸۷). آن‌ها با "نکات کلی" شروع شده و به تدریج به "نکات جزئی" تبدیل می‌شوند. نکات کلی اطلاعات جزئی را در مورد راه حل ارائه می‌دهند، در حالی که نکات جزئی، یک طرح اولیه را ارائه می‌دهند که سبب می‌شود فراگیر بتواند پاسخ صحیح بدهد (کمپیون و برون، ۱۹۸۵، ۱۹۸۷). از آنجا که از این نکات می‌توان برای راهنمایی و آموزش فراگیران استفاده نمود، در GPAM-WATA به آن‌ها پیام‌های آموزشی (Ips) گفته می‌شود. هنگامی که فراگیران به سؤالی پاسخ نادرست می‌دهند، به تدریج IP‌هایی دریافت می‌کنند و مرحله به مرحله یاد می‌گیرند که چگونه پاسخ صحیح را پیدا کنند (وانگ، ۲۰۱۰).

ارزشیابی پویای کامپیوتری^۱ مدلی مداخله‌گر همراه با وساطت‌هایی است که از فهرستی شامل سرنخ‌ها و هدایت‌های از پیش تعیین شده و سوال‌های مرحله به مرحله تشکیل شده است و می‌تواند خطای یادگیرندگان را پیگیری کند و در قبال این خطاها تکلیف آموزشی را برای اصلاح آن‌ها ارائه دهد. در این ارزشیابی نوع وساطت‌ها از طریق ماهیت خطاهای آزمودنی مشخص می‌شود (لنتولف و همکاران^۲، ۲۰۰۴). در ارزشیابی در محیط فناوری اطلاعات و ارتباطات می‌توان فعالیت‌هایی را اجرا و مهارت‌هایی را ارزشیابی کرد که از طریق آزمون قلم- کاغذی نمی‌توان به آن دست یافت. برای مثال، نتایج تحقیقات نشان می‌دهد که ویژگی تعاملی^۳ محیط کامپیوتر که در شکل ارزشیابی قلم- کاغذی وجود ندارد، می‌تواند بر عملکرد یادگیرندگان تأثیر بگذارد و نتایج مفیدی را ارائه دهد.

نگرش عبارت است از واکنش عصبی، مثبت یا منفی، نسبت به یک معنی انتزاعی یا شیئی ملموس. به عبارتی دیگر مفهوم نگرش با مفهوم احساس خوب یا بد نسبت به یک شخص یا یک چیز همراه است. بنابراین مفهوم نگرش با یک صفت مثبت یا منفی همراه می‌باشد (کریمی، ۲۰۱۰).

محققان همواره نگرش به درس ریاضی^۴ را به منزله‌ی ساختاری پیچیده مورد توجه قرار داده‌اند. این پیچیدگی هم با اتفاق نظر نداشتن درباره‌ی تعریف نگرش و هم مؤلفه‌های تشکیل دهنده آن مرتبط است. در اکثر پژوهش‌های انجام شده با محوریت نگرش ریاضی، تعریفی که از نگرش در آن‌ها مشترک یا شاید بیشتر از آن به مثابه پایه‌ی مؤلفه‌های نگرش اشاره شده بود، تعریف آیکن (۲۰۰۰) است.

آیکن نگرش نسبت به درس ریاضی را این‌گونه تعریف می‌کند: نگرش نسبت به ریاضی عبارت است از تمایلاتی مانند لذت بردن از درگیر شدن در فعالیت‌های ریاضی، انگیزش یادگیری درس ریاضی، اهمیت دادن به فراگیری ریاضی و ترس از عوامل گوناگونی که همراه با این درس پدیدار می‌شوند و با توجه به مواجهه مثبت یا منفی نسبت به موضوعی مشخص، وضعیت معین در فرد ایجاد می‌شود. در روانشناسی، لذت را یک ساز و کار بازخورد^۵ مثبت توصیف می‌کنند که موجودات زنده را در آینده به باز

1. Computerized – Dynamic Assessment (C- DA)

2. Lantolf & Poehner

3. Interactional

4. attitude towards mathematics

5. Feedback mechanism

آفرینی شرایطی که لذت بخش یافته اند، ترغیب می‌کند. بر اساس این نظریه، به همین ترتیب موجودات زنده برای اجتناب از شرایطی که در گذشته موجب رنج شده است نیز انگیزه می‌شوند. در نتیجه می‌توان اذعان کرد که لذت بردن امری است که می‌توان آن را با همراه کردن محرک‌های خوشایند در یک زمینه تولید نمود و افزایش داد. فرآیند انگیزش نیز به نیروهای پیچیده، سائق‌ها، نیازها، شرایط تنش زا یا سازوکارهای دیگری گفته می‌شود که فعالیت فرد را برای تحقق بخشیدن به هدف‌هایش آغاز می‌کند و به آن تداوم می‌بخشد و انگیزش ریاضی، شامل گرایش و تمایل افراد برای یادگیری درس ریاضی است (ولی پور، ۱۳۸۹). آیکن اهمیت دادن را که یکی از مؤلفه‌های نگرش ریاضی تعریف کرده است، شامل باورها و عقاید فرد می‌داند که در رفتار وی بروز می‌کنند و سبب می‌شوند که فرد برای یک موضوع اهمیتی ویژه قائل شود. همچنین او معتقد است که مؤلفه ترس از درس ریاضی شامل واکنش‌های فرد در مقابل ترس از شکست و ترس از احساس ناخوشایندی است که پس از عدم درک مفاهیم ریاضی به دانش آموز دست می‌دهد (عصاره و همکاران، ۱۳۹۶).

هانولا^۱ (۲۰۰۲) پس از مرور یافته‌های مرتبط در حوزه روانشناسی عواطف، تعریف جدیدی از نگرش را ارائه می‌دهد.

چهار فرایند ارزش‌گذاری مجزا به عنوان جنبه‌های نگرش تعریف شده‌اند:

- ۱) عواطف ایجاد شده در موقعیت
- ۲) عواطف تداعی شده با محرک‌ها
- ۳) نتایج مورد انتظار
- ۴) مرتبط کردن موقعیت با ارزش‌های شخصی.

بر اساس نظر هانولا نگرش به درس ریاضی چهار فرایند مرتبط با ارزشیابی دانش‌آموز نسبت به درس ریاضی را شامل است: این چهار فرایند به طور اساسی با یکدیگر متفاوت هستند. اولین فرایند، صرفاً موقعیتی است و به هیچ تجربه‌ی قبلی نیازی ندارد که باید ارزشیابی شود. از طرفی دیگر، نوع دوم فقط به تجارب قبلی فرد وابسته است. این نوع، سریع‌ترین نوع ارزشیابی دانش‌آموز نسبت به درس ریاضی تلقی می‌شود. سومین ارزشیابی، شناختی‌ترین فرایند است. این نوع ارزشیابی، زمانی فعال می‌شود که موقعیت نسبتاً مشابه است، ولی هنوز مولفه‌های جدیدی دارد. چهارمین ارزشیابی، همه‌جانبه و کامل است و بر اساس ارزشیابی فرد از کل زندگی و ارزشی بنا شده که فرد به اهداف مختلف می‌دهد. این نوع ارزشیابی، اغلب برای دلیل انتخاب دروس توسط دانش‌آموز، بهترین توضیح را می‌دهد. این ارزشیابی از یک سو، بر اساس ارزشیابی مقایسه‌ای از اهداف مختلف است. از سویی دیگر، بر اساس انتظارات است و این که چگونه انتخاب‌های متفاوت، فرد را به سمت اهداف متفاوت هدایت می‌کند. براساس نظریه هانولا، این چهار فرایند ارزشیابی، با همدیگر، نگرش را به وجود می‌آورند. نگرش به عنوان یک

^۱.Hanula

ساختار واحد فیزیولوژیکی نیست، بلکه مقوله ای از رفتار است که با فرایندهای مختلف ارزشیابی ایجاد می شود. دانش آموزان ممکن است به دلیل عواطف، انتظارات یا ارزش ها، ریاضی را دوست داشته باشند یا دوست نداشته باشند که البته تمامی این چهار فرایند ارزشیابی، قویا تحت تاثیر زمینه های اجتماعی که دانش آموز در آن ها قرار دارد و تفسیرهای شناختی دانش آموز از موقعیت قرار دارند. بنابراین، نگرش های دانش آموزان نسبت به درس ریاضی به چهار فرایند متفاوت تقسیم می شود:

- (۱) عواطفی که دانش آموزان در زمان انجام دادن فعالیت های ریاضی تجربه می کنند،
- (۲) عواطفی که در مواجهه با مفهوم ریاضی به طور غیرارادی برای دانش آموز تداعی می شود،
- (۳) ارزشیابی موقعیت هایی که دانش آموز انتظار دارد به عنوان نتیجه ریاضی ورزیدن به آن ها برسد،
- (۴) ارزش ریاضی به عنوان یک هدف در ساختار اهداف کلی دانش آموز.

آموزشگران ریاضی درباره ی نگرش به درس ریاضی، به عنوان ساختاری پیچیده، توجه کرده اند. این پیچیدگی هم با اتفاق نظر نداشتن درباره ی تعریف نگرش و هم با روش شناسی موضوع مرتبط است. نگرش نسبت به درس ریاضی یک مقوله از رفتار است که بر تمایل یا فقدان تمایل فرد نسبت به درس ریاضی دلالت می کند و از پنج مولفه اساسی تشکیل شده است:

- (۱) عواطف فرد نسبت به مفهوم ریاضی
- (۲) عواطف فرد نسبت به فعالیت ریاضی
- (۳) ارزش ریاضی در ساختار اهداف کلی فرد
- (۴) انتظارات، نتایجی که فرد انتظار دارد با مطالعه ی ریاضی به دست آورد.
- (۵) نگرش فرد نسبت به معلم ریاضی (زکی، ۱۳۹۰).

پیشینه پژوهش

کلاهدوز و همکاران (۱۳۹۶) به تحقیقی تحت عنوان بررسی نگرش دانشجویان نسبت به ارزیابی پویای الکترونیکی پرداختند. هدف مطالعه ی حاضر، بررسی نگرش دانشجویان سال اول رشته ی ریاضی نسبت به تأثیر ارزیابی پویای الکترونیکی بر درک آن ها از قضایا و اثبات های ریاضی است. ارزیابی پویا در محیط کامپیوتر طراحی شد و بین دانشجویان سال اول رشته ی ریاضی در دانشکده ی ریاضی یکی از دانشگاه های دولتی شرق کشور اجرا شد.

یعقوبی و همکاران (۱۳۹۹) به تحقیقی تحت عنوان اثرات و نحوه ارزیابی پویا، ارزیابی پویای رایانه ای، ارزیابی ایستا و درک مطلب مقاله پرداختند. هدف این مطالعه مقایسه اثرات ارزیابی پویا رایانه ای، ارزیابی پویا و ارزیابی ایستا بر عملکرد درک مطلب است. همچنین نگرش زبان آموزان نسبت به ارزیابی های ایستا، پویا و پویا رایانه ای مورد بررسی قرار گرفت. روش پژوهش از نوع ترکیبی و راهبرد اکتشافی - متوالی است.

ون دن هاول پن هویزن و همکاران^۱ (۲۰۱۱) در مطالعه‌ای درباره مقایسه پاسخ دانش‌آموزان در ارزشیابی پویا مبتنی بر ICT و ارزشیابی قلم- کاغذی مشاهده کردند که ارزشیابی پویا در محیط ICT ابزار مناسبی برای مشاهده توانایی واقعی دانش‌آموزان در حل مسائل ریاضی است و از طریق این ابزار دانش‌آموزان می‌توانند صلاحیت و شایستگی خود را در حیطه ریاضیات قضاوت و ارزشیابی کنند. این محققان معتقدند که توانایی این نوع از ارزشیابی آن است که "منطقه تقریبی رشد" دانش‌آموزان را آشکار می‌کند و آموزش‌گر را در خصوص آموزش مورد نیاز آن‌ها برای رسیدن به سطح بالای عملکرد آگاه می‌سازد.

در برخی از مشاغل (برپور^۲ و همکاران، ۲۰۰۴؛ جا ستم و همکاران^۳، ۲۰۰۵) و آموزشگاه‌ها (گاردنر و همکاران^۴، ۲۰۰۲؛ پیت و همکاران^۵، ۲۰۰۲؛ وانگ، ۲۰۰۷، ۲۰۰۸) نسخه‌های سیستم‌های ارزشیابی مبتنی بر وب در سال‌های اخیر به صورت آنلاین در آمده‌اند و محققان شروع به بررسی نقش ارزشیابی مبتنی بر وب در یک محیط آموزش مجازی کرده‌اند. نتایج تحقیقات آنها تأثیرات مثبت ارزشیابی مبتنی بر وب در اثربخشی آموزش مجازی را نشان می‌دهد. به طور کلی، اگر یک محیط آموزش الکترونیکی شامل یک ارزشیابی مبتنی بر وب باشد، اثربخشی یادگیری فراگیران در محیط آموزش مجازی بهبود می‌یابد. علاوه بر این، اگر یک ارزشیابی مبتنی بر وب دربرگیرنده راهبردهای متنوع باشد و بازخوردهای بیشتری را برای فراگیران ارائه دهد، می‌تواند به طور مؤثری یادگیری را تسهیل بخشد (ماریتو، ۲۰۰۹؛ وانگ، ۲۰۰۷، ۲۰۰۸). بر اساس یافته‌های فوق، این تحقیق ایده ارزشیابی پویا در قالب مدل کیکی را که توسط استرنبرگ و گریگورنکو (۲۰۰۱) ارائه شده و ایده "رویکرد ترغیبی تدریجی" که توسط کمپیون و برون (۱۹۸۵، ۱۹۸۷) پیشنهاد داده شده است را در جهت طراحی بازخوردهای راهبردی در GPAM-WATA بکار برده است.

ژو هوآ وانگ (۲۰۱۱) به تحقیقی تحت عنوان پیاده‌سازی ارزشیابی پویا مبتنی بر وب در تسهیل یادگیری ریاضیات برای دانش‌آموزان دبیرستان مقدماتی (کلاس‌های هفتم و هشتم) پرداخت. نتایج بدست آمده نشان از آن داشته‌اند که در مقایسه با دیگر گروه‌ها، اجرای تدریس اصلاحی با استفاده از ارزشیابی پویا مبتنی بر وب بطور معنادار اثربخشی و کارآمدی بهتری داشته است. مضاف بر آن، یافته‌های بدست آمده نشان داده‌اند که پیام‌ها در ارزشیابی پویا مبتنی بر وب در تدریس اصلاحی نه تنها برای دانش‌آموزانی که عمدتاً انواع مختلف دانش‌های حل مسئله ریاضیاتی را نداشته‌اند، بلکه در خصوص دیگر دانش‌آموزان نیز مؤثر می‌باشند.

تسو- هوآ وانگ^۶ (۲۰۱۰) به تحقیقی تحت عنوان ارزشیابی پویا مبتنی بر وب: در نظر گرفتن ارزشیابی به عنوان راهبردی در آموزش و یادگیری به منظور بهبود اثربخشی یادگیری فراگیران پرداخت. یافته‌های تحقیق نشانگر آن است که دانش‌آموزان گروه ارزشیابی پویا مبتنی بر وب اثربخشی یادگیری مجازی بهتری

^۱. Van den Heuvel-Panhuizen et al

^۲ Brewer

^۳. Justham & Timmons

^۴. Gardner, Sheridan, & White

^۵. Peat & Franklin

^۶. Tzu-Hua Wang

را نسبت به دانش‌آموزان گروه N-WBT تجربه کرده اند. همچنین ارزشیابی پویا مبتنی بر وب در بهبود اثربخشی یادگیری مجازی دانش‌آموزان دارای سطح پایین دانش قبلی مؤثر بوده است.

سوالات پژوهش

- ۱- آیا ارزشیابی پویا مبتنی بر وب در نگرش دانش‌آموزان پایه دهم تاثیر مستقیم و معنادار دارد؟
- ۲- آیا ارزشیابی پویا مبتنی بر وب در یادگیری دانش‌آموزان پایه دهم تاثیر مستقیم و معنادار دارد؟

روش شناسی پژوهش

پژوهش حاضر از نوع تحقیقات نیمه آزمایشی (پیش- پس آزمون با گروه کنترل) است. جامعه آماری این پژوهش، شامل تمام دانش‌آموزان مدارس دخترانه دولتی پایه دهم تجربی شهرستان قروه به تعداد ۳۰۰ نفر که قبلاً دوره آموزش IT را گذرانده و دارای مهارت‌های ابتدایی کامپیوتر بودند می‌باشد. و دانش‌آموزان از نظر وضعیت درسی و برابر بودن نمرات ریاضی بر اساس امتحانات مستمری که توسط معلم مربوطه برگزار شده بود مورد بررسی قرار گرفتند که دو گروه همگن را برای انجام تحقیق در اختیار داشته باشیم با توجه به آیت‌های مورد بررسی تعداد ۴۰ نفر از دانش‌آموزان پایه دهم تجربی به عنوان نمونه در نظر گرفته شد.

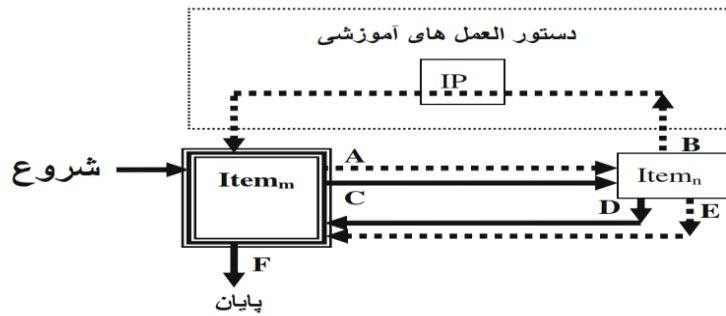
ابزارهای گرد آوری داده پرسشنامه نگرش ارزشیابی مبتنی بر وب که توسط دیویس (۱۹۸۹)، آلکیس (۲۰۱۰)، الکیس و اوزکان (۲۰۱۰) و آز (۲۰۱۴) طراحی گردید. پرسشنامه از دو بخش تشکیل شده است. قسمت اول شامل سه سوال است که خصوصیات شرکت کنندگان را شامل می‌شود، معدل، استفاده از اینترنت، سواد رایانه‌ای و سایر موارد. قسمت دوم شامل ۳۷ جمله برای سنجش ادراک شرکت کنندگان در مورد پنج عامل است. سهولت استفاده درک شده، مفید بودن درک شده و قصد ارزشیابی از طریق وب و همچنین اضطراب و نگرش رایانه‌ای که اعتبار پرسشنامه به کار برده شده در این پژوهش از قبل توسط صاحب نظران و متخصصین امر در جوامع مختلف و به زبان فارسی از لحاظ تئوری و عملی بررسی شده است. اما برای بررسی پایایی و یاقابلیت اعتماد به نتایج به دست آمده تحقیق، از ضریب آلفای کرونباخ برای هر پرسشنامه و در صورت لزوم برای هر بعد از شاخص‌های در نظر گرفته شده، استفاده شد که به تفکیک در جدول ذیل مقدار آلفای کرونباخ هر بخش آمده است. به این دلیل که آلفای کرونباخ هر بخش برابر با بیش از ۰,۷ می‌باشد (به جهت گیری به اهداف تسلط که ۰,۶۷ است)، بنابراین قابلیت اعتماد زیادی به نتایج به دست آمده از تحقیق وجود دارد.

که ضریب آلفای کرونباخ نگرش ریاضی (۰/۷۲) نشان‌گر قابلیت اعتماد است.

در ابتدا هدف‌ها، طرح‌های تحقیقاتی و روش‌های تدریس به تمامی معلمان شرکت‌کننده معرفی شدند. سپس همه دانش‌آموزان ارزشیابی دانش قبلی و آزمون مقدماتی ارزشیابی تلخیصی را انجام دادند. در مرحله بعد، دانش‌آموزان خود را با محیط یادگیری مجازی آشنا کرده و نحوه استفاده از طرح‌ها در محیط را مورد بررسی قرار دادند. سپس همه دانش‌آموزان آموزش مجازی و حضوری را به مدت زمان ۴ هفته دریافت نمودند. در طی این ۴ هفته آموزشی، دو گروه از دانش‌آموزان توانستند مطالب آموزش مجازی را در منزل طبق شرایط کرونا و آموزش حضوری را در مدرسه فراگیرند.

بعد از کلاس، آن‌ها توانستند همچنین در هر زمان و هر کجا که مایل بودند مطالب آموزش مجازی را به صورت آنلاین یاد بگیرند. معلمان محتوای آموزشی را به صورت مستقیم انجام ندادند، بلکه صرفاً دانش‌آموزان را در یادگیری خود راهنمایی نمودند. همه دانش‌آموزان از محیط آموزش مجازی به صورت رایگان مطالب یکسانی فرا گرفتند و در ارزشیابی مبتنی بر وب پاسخ یکسانی داده‌اند. اما اجرای روش‌های ارزشیابی پویای مبتنی بر وب متفاوت بوده است. در گروه آزمایش ارزشیابی همراه با پیام‌های تدریجی در رایانه انجام شد. در گروه کنترل، ارزشیابی مبتنی بر وب به صورت یک آزمون معمولی و بدون راهکارهای اضافی انجام شد.

از این رو در گروه آزمایش هنگامی که دانش‌آموزان برای اولین بار به طور نادرست به سوال مورد نظر پاسخ دادند، ارزشیابی همراه با پیام‌های تدریجی در سیستم به آن‌ها یک نکته کلی ارائه گردید و پاسخ دهی مجدد به آن مورد به تاخیر انداخته شد. دانش‌آموزان سپس به پاسخ دهی موارد دیگر سوال مورد نظر پرداختند و دوباره به طور تصادفی به سوال مورد نظر پاسخ دادند. به دانش‌آموزان یک اشاره خاص دیگر داده شد. این فرآیند به پایان رسید و سوال مورد نظر با تکمیل هر کدام از دو موقعیت، از آزمون مستثنی شد: دانش‌آموزان هنوز هم قادر به دادن پاسخ صحیح نبودند حتی پس از دریافت حداکثر سه پیام یا حتی دادن پاسخ درست به سوال مورد نظر. پس از این که دانش‌آموزان آزمون را به پایان رساندند، به عبارت دیگر هیچ مورد دیگری برای پاسخ دادن باقی نماند، در گروه آزمایش ارزشیابی همراه با پیام‌های تدریجی در رایانه، اطلاعاتی راجع به مواردی که دانش‌آموزان نتوانستند به درستی به آن‌ها پاسخ دهند، به عنوان منبع ارائه داد. نمونه‌ای از نحوه انجام کار ارزشیابی همراه با پیام‌های تدریجی در رایانه در تصویر ۱ نشان داده شد. تصویر ۲ عکس از ارزشیابی همراه با پیام‌های تدریجی در رایانه را نشان می‌دهد.

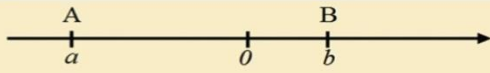

شکل ۱. نحوه انجام کار ارزشیابی همراه با پیام‌های تدریجی در رایانه. $item(m)$: ارزشیابی همراه با پیام‌های تدریجی در رایانه مواردی را برای پاسخگویی فراگیران ارائه می‌دهد. $item(n)$ مواردی با پاسخ‌های نادرست. A: فراگیران به یک مورد پاسخ نادرست می‌دهند. B: هنگامی که فراگیران به یک مورد پاسخ نادرست می‌دهند، ارزشیابی همراه با پیام‌های تدریجی در رایانه یک پیام آموزشی (IP) به عنوان مرجع ارائه می‌دهد و سپس فراگیران به یک مورد دیگر پاسخ می‌دهند. هر بار که فراگیران به یک مورد پاسخ نادرست می‌دهند، هر بار یک IP در اختیار آن‌ها قرار می‌گیرد. حداکثر سه Ips برای هر مورد وجود دارد. C: هنگامی که فراگیران به یک مورد پاسخ صحیح می‌دهند، زبان آموزان به طور تصادفی به موردی که قبلاً پاسخ نادرست داده‌اند باز می‌گردند. D: اگر فراگیران به موردی که قبلاً اشتباه پاسخ داده شده به درستی پاسخ دهند، ارزشیابی همراه با پیام‌های تدریجی در رایانه موارد دیگری را برای پاسخگویی به فراگیران ارائه می‌دهد. E: اگر فراگیران به مورد دوباره پاسخ اشتباه دهند و همه سه Ips دریافت شده باشد، فراگیران دوباره به آن سؤال پاسخ نمی‌دهند. ارزشیابی همراه با پیام‌های تدریجی در رایانه موارد دیگری را برای پاسخگویی برای فراگیران ارائه می‌دهد. F: همه موارد به اتمام رسیده است.

A

درس: ۶ مورد: ۴ کل: ۵۶ مورد

بر اساس شکل زیر کدامیک از موارد زیر نمی‌تواند بیانگر فاصله نقطه A (a) و نقطه B (b) باشد؟

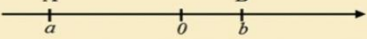
$|a - b|$
 $b - a$
 $|a| + |b|$
 $|a| - |b|$

مورد بعدی

B

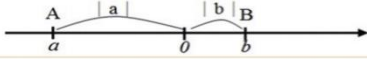
درس: ۶ مورد: ۴ کل: ۵۶ مورد

بر اساس شکل زیر کدامیک از موارد زیر نمی‌تواند بیانگر فاصله بین نقطه A (a) و نقطه B (b) باشد؟

$|a| - |b|$
 $b - a$
 $|a| + |b|$
 $|a - b|$

فاصله بین نقطه A و نقطه آغازین به علاوه فاصله بین نقطه B و نقطه آغازین با فاصله بین نقطه A و نقطه B برابر است. در واقع $|a| + |b|$ به جای $|a - b|$ است. لطفاً به شکل زیر رجوع کنید:

ندارست !!!
لطفاً راهنمایی کنید.....

مورد بعدی

شکل ۲. عکس‌های ارزشیابی همراه با پیام‌های تدریجی در رایانه A: یک دانش‌آموز در حال پاسخ دادن به یک مورد است. B: دانش‌آموزی به یک مورد پاسخ نادرست می‌دهد و سریعاً یک پیام آموزشی دریافت می‌کند.

جهت بررسی ویژگی‌های جمعیت شناختی جامعه آماری تحقیق از جداول فراوانی و درصد فراوانی به همراه نمودارهای میله‌ای آن‌ها بهره گرفته خواهد شد و هم‌چنین معیارهای تمرکز و پراکنش امتیازات مربوط به هریک از متغیرهای تحقیق، با استفاده از شاخص‌های میانگین، میانه و انحراف معیار گزارش شد.

به منظور آزمون فرضیات تحقیق بر اساس آزمون‌های کلموگروف اسمیرنوف و آزمون‌های همبستگی، آزمون T و ANOVA یک طرفه با استفاده از نرم‌افزار SPSS داده‌ها تجزیه و تحلیل گردید.

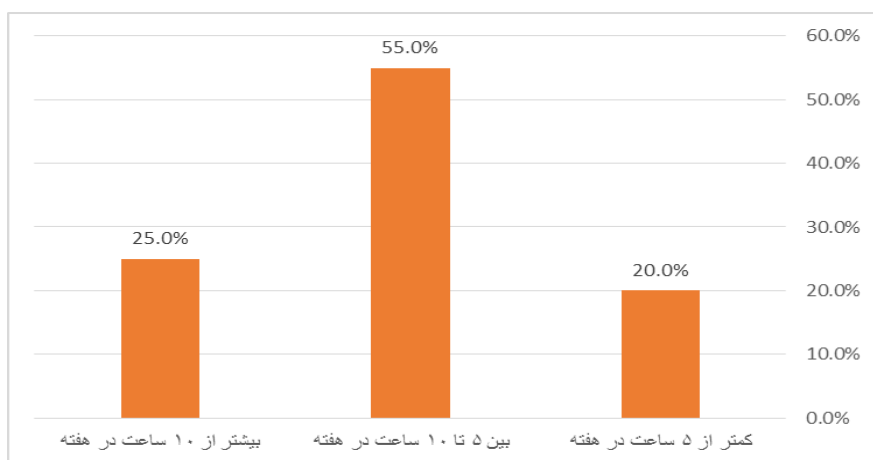
یافته‌ها

این جدول که به یافته‌های توصیفی این پژوهش اختصاص دارد شامل فراوانی پاسخ‌های ۴۰ نفر از دانش‌آموزان شرکت‌کننده در این پژوهش در متغیر جمعیت شناختی (میزان استفاده از فناوری در هفته) می‌باشد.

جدول ۱. آمار توصیفی مرتبط با میزان استفاده از فناوری در هفته

میزان استفاده از فناوری در هفته	فراوانی	درصد
کمتر از ۵ ساعت در هفته	۸	۲۰
بین ۵ تا ۱۰ ساعت در هفته	۲۲	۵۵
بیشتر از ۱۰ ساعت در هفته	۱۰	۲۵
جمع	۴۰	۱۰۰

همان‌گونه که در جدول آمار توصیفی شماره ۴-۳ مشاهده می‌شود، توزیع فراوانی میزان استفاده از فناوری در هفته بین شرکت‌کنندگان این پژوهش حاکی از آنست که ۸ نفر معادل ۲۰ درصد میزان استفاده از فناوری در هفته را کمتر از ۵ ساعت در هفته، ۲۲ نفر معادل ۵۵ درصد زیاد بین ۵ تا ۱۰ ساعت در هفته و ۱۰ نفر معادل ۲۵ درصد نیز میزان استفاده از فناوری در هفته را بیشتر از ۱۰ ساعت در هفته گزارش نموده‌اند.

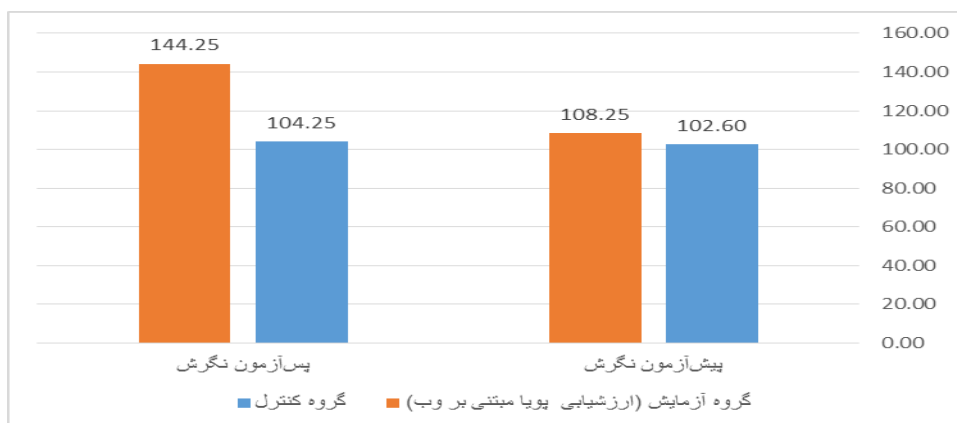

شکل ۳. میزان استفاده از فناوری در هفته در بین دانش‌آموزان

جدول ۲. آماره‌های پراکندگی (میانگین و انحراف معیار) از متغیر نگرش

انحراف	میانگین	تعداد	گروه‌ها	آزمون‌ها
۳۱/۸	۶۰/۱۰۲	۲۰	گروه کنترل	پیش آزمون نگرش
۸۹/۹	۲۵/۱۰۸	۲۰	گروه آزمایش (ارزشیابی پویا)	
۹۴/۸	۲۵/۱۰۴	۲۰	گروه کنترل	پس آزمون نگرش
۸۰/۹	۴۵/۱۴۴	۲۰	گروه آزمایش (ارزشیابی پویا)	

با توجه به میانگین‌های اکتسابی در جدول فوق می‌توان دریافت که میانگین متغیر نگرش در گروه‌های آزمایش (ارزشیابی پویا مبتنی بر وب) و کنترل در پیش‌آزمون و پس‌آزمون تغییرات بسیار قابل توجهی (افزایش میانگین نگرش) در نمرات داشته است. به طور کلی میانگین پیش‌آزمون نگرش در پیش‌آزمون گروه آزمایش (ارزشیابی پویا مبتنی بر وب) برابر با ۱۰۸,۲۵ بوده که این میانگین در پس‌آزمون نگرش در گروه آزمایش (ارزشیابی پویا مبتنی بر وب) برابر با ۱۴۴,۴۵ گزارش شده است.

شکل ۴. میانگین متغیر نگرش در پیش‌آزمون و پس‌آزمون ارزشیابی پویا مبتنی بر وب

جدول ۳. توصیف میانگین‌ها در آزمون کوواریانس برای ارزشیابی پویا مبتنی بر وب بر نگرش دانش‌آموزان

انحراف	میانگین	تعداد	گروه‌ها	آزمون‌ها
۳۱/۸	۶۰/۱۰۲	۲۰	گروه کنترل	نگرش
۸۹/۹	۲۵/۱۰۸	۲۰	گروه آزمایش (ارزشیابی پویا)	
۹۴/۸	۲۵/۱۰۴	۲۰	گروه کنترل	نگرش
۸۰/۹	۴۵/۱۴۴	۲۰	گروه آزمایش (ارزشیابی پویا)	

با توجه به مقادیر بدست آمده در این آزمون میانگین نمرات پیش‌آزمون متغیر نگرش در گروه‌های کنترل و آزمایش (ارزشیابی پویا مبتنی بر وب) به ترتیب برابر با ۱۰۲٫۶۰ و ۱۰۸٫۲۵ می‌باشد که این میانگین‌ها در پس‌آزمون این گروه‌ها به ترتیب برابر با ۱۰۴٫۲۵ و ۱۴۴٫۴۵ گزارش شده‌اند که دارای تفاوت قابل توجهی در پیش‌آزمون و پس‌آزمون بوده و شاهد افزایش چشم‌گیر میانگین متغیر نگرش در پس‌آزمون گروه آزمایش (ارزشیابی پویا مبتنی بر وب) می‌باشیم.

جدول ۴. آزمون ام باکس^۱

آماره‌ها	مقادیر
مقدار آزمون	۱۳/۶
مقدار F	۹۲/۱
درجه آزادی اول	۳
درجه آزادی دوم	۲۵۹۹۲۰
سطح معناداری	۱۲/۰

با توجه به اینکه سطح معناداری در آزمون باکس باید از مقدار بحرانی و استاندارد ۰٫۰۵ بزرگتر باشد، در این آزمون نیز بزرگتر از ۰٫۰۵ و برابر با ۰٫۱۲ گزارش شده است، بدین معنی که ماتریس‌های کوواریانس مشاهده شده در بین گروه‌های مختلف برابرند و بیانگر آنست که پیش شرط آزمون تحلیل واریانس ترکیبی یعنی برابری کوواریانس‌ها برقرار است.

جدول ۵. آزمون لون^۲

منبع	نوع محاسبه	درجه آزادی ۱	درجه آزادی ۲	سطح معناداری
پیش‌آزمون متغیر نگرش	براساس معیار میانگین‌ها	۱	۳۸	۳۶/۰
پس‌آزمون متغیر نگرش				۵۸/۰

با توجه به جدول آزمون لون که به مقایسه واریانس‌ها در ۲ گروه پرداخته است و مقادیر سطوح معناداری بدست آمده در آن که از مقدار بحرانی ۰٫۰۵ بزرگتر گزارش شده است نیز می‌توان استنباط نمود که تفاوت معناداری بین واریانس‌ها مشاهده نشده است و این مورد نیز از پیش فرض‌های انجام آزمون تحلیل واریانس ترکیبی می‌باشد.

جدول ۶. آزمون‌های تعقیبی (آزمون معنی‌داری (MANCOVA)) بر روی میانگین پس‌آزمون نگرش

^۱. Box's M

^۲. Levene's Test

نام آزمون	مقدار آزمون	مقدار F	DF فرضیه	DF خطا	سطح معناداری	مجذور اتا	توان آماری
آزمون اثر پیلانی	۷۱/۰	۶۸/۹۳	۱	۳۸	۰۰۰/۱/۰	۷۱/۰	۹۵/۰
آزمون لاندای ویلکز	۲۸/۰	۶۸/۹۳	۱	۳۸	۰۰۰/۱/۰	۷۱/۰	۹۵/۰
آزمون اثر هتلینگ	۴۶/۲	۶۸/۹۳	۱	۳۸	۰۰۰/۱/۰	۷۱/۰	۹۵/۰
آزمون بزرگترین ریشه روی	۴۶/۲	۶۸/۹۳	۱	۳۸	۰۰۰/۱/۰	۷۱/۰	۹۵/۰

هرچه مقادیر آزمون لاندای ویلکز به صفر نزدیکتر باشد نشان می‌دهد که میانگین‌ها دارای تفاوت بیشتری با یکدیگر می‌باشند و هرچه به ۱ نزدیکتر باشد عدم تفاوت میانگین‌ها را گزارش می‌کند. در این آزمون مقدار آزمون لاندای ویلکز برابر با ۰,۲۸ بوده و با ۱ دارای فاصله زیادی می‌باشد، سطوح معناداری آزمون لاندای ویلکز و کلیه آزمون‌های تعقیبی (آزمون اثر پیلانی، آزمون اثر هتلینگ، آزمون بزرگترین ریشه روی) نیز برابر با ۰,۰۰۰۱ می‌باشد که این مقدار با اطمینان ۰,۹۵ از سطح خطای استاندارد و بحرانی ۰,۰۵ کوچکتر است این امر بیانگر آنست که میانگین‌ها در پیش‌آزمون و پس‌آزمون دارای تفاوت معناداری با یکدیگر می‌باشند. برای پی‌بردن به نتایج حاصل از تحلیل کوواریانس مقدار مجذور اتا نشان داده است که میزان تأثیر یا تفاوت برابر با ۰,۷۱ است، یعنی ۷۱ درصد از تفاوت‌های فردی در نمرات پس‌آزمون نگرش مربوط به ارزشیابی پویا مبتنی بر وب می‌باشد. توان آماری برابر با ۰,۹۵ است یعنی اگر این پژوهش ۱۰۰ بار تکرار شود، ۵ مرتبه ممکن است فرضیه صفر اشتباهاً تأیید شود. پس می‌توان چنین استنباط نمود که متغیری که در این پژوهش بصورت آزمایشی به کار گرفته شده است (ارزشیابی پویا مبتنی بر وب) اثر گذار بوده و باعث بهبود نگرش گردیده و فرضیه فوق تأیید می‌گردد.

جدول ۷. آزمون اثرات بین آزمودنی‌ها

منبع	مجموع مجذورات	DF	میانگین	مقدار F	سطح معناداری
رهگیری (پیش‌آزمون)	۵۰/۵۲۷۹۶۵	۱	۵۰/۵۲۷۹۶۵	۷۸/۹۷۸۵	۰۰۰/۱/۰
گروه‌ها	۵۵/۵۲۵۵	۱	۵۵/۵۲۵۵	۴۱/۹۷	۰۰۰/۱/۰
خطا	۱۸/۲۰۵۰	۳۸	۹۵/۵۳	***	***

با توجه به نتایج حاصل از آزمون اثرات بین آزمودنی‌ها و سطوح معناداری حاصله از آن که از مقدار استاندارد و بحرانی ۰,۰۵ کوچکتر گزارش شده است، می‌توان استنباط نمود که حداقل ۱ گروه از ۲ گروه مورد مطالعه دارای تفاوت معناداری در میانگین متغیر نگرش می‌باشند.

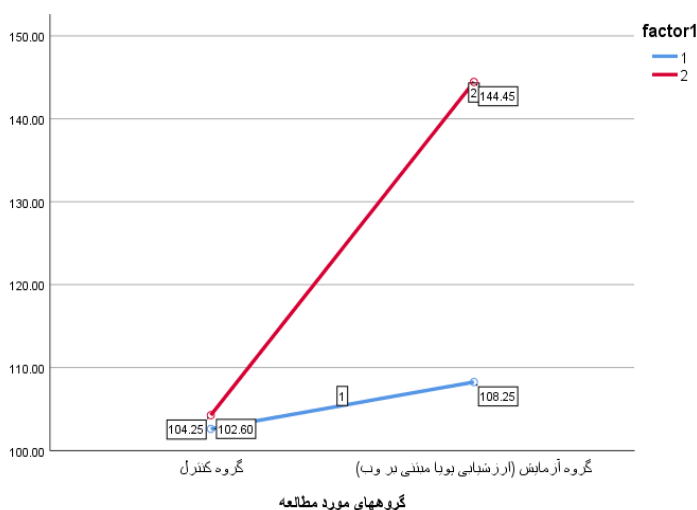
جدول ۸. آزمون تقابل درون آزمودنی‌ها و درون گروهی‌ها

منبع	آزمون‌ها	میانگین	DF	مقدار F	سطح معناداری
درون آزمودنی (گروه کنترل)	پیش‌آزمون نگرش	۲۲/۱۴۳۲۶	۱	۱۱۲,۴۳	۰۰۰/۱/۰
	پس‌آزمون نگرش				
پیش‌آزمون نگرش		۰۲/۱۱۹۳۷	۱	۹۳,۶۸	۰۰۰/۱/۰

درون گروهی (گروه پس‌آزمون نگرش

با توجه به جدول آزمون تقابل درون آزمودنی‌ها و درون گروهی‌ها و سطح معناداری بدست آمده از آن که کوچکتر از مقدار استاندارد و بحرانی $0,05$ و برابر با $0,0001$ می‌باشد در مقایسه درون آزمودنی و درون گروهی، آزمون‌های ۲ گروه با یکدیگر دارای تفاوت معناداری می‌باشند. می‌توان استنباط نمود ارزشیابی مبتنی بر وب بر نگرش دانش آموزان تاثیر گذار بوده است. نمودار گرافیکی ذیل و نقاط دوسر خطوط ترسیم‌شده در آن میانگین‌های حاشیه‌ای برآورد شده متغیر نگرش را در پیش‌آزمون و پس‌آزمون گروه‌های کنترل و آزمایش (ارزشیابی پویا مبتنی بر وب) نمایش می‌دهد.

شکل ۵. آزمون تقابل درون آزمودنی‌ها و درون گروهی‌ها

بحث و نتیجه‌گیری

یافته‌ها نشان داد که ارزشیابی پویا مبتنی بر وب باعث بهبود نگرش دانش‌آموزان در ریاضی گردیده است. زیرا هنگامی که دانش‌آموزان در حل مسائل به مشکلی بر می‌خورند، "رویکرد ترغیبی تدریجی" میانجی‌گری می‌کند، به این معنا که برای آن‌ها نکات مشخص‌تری را ارائه می‌دهد. میانجی‌گری در کشف و به کارگیری برخی اصول اساسی به دانش‌آموزان کمک می‌کند تا مستقلانه به حل مسائل پرداخته و در نتیجه یادگیری بیشتری داشته باشند. همچنین، ارزیابی مبتنی بر وب تنها در صورتی می‌تواند اثربخشی نگرش دانش‌آموزان را بهبود بخشد که شامل طراحی مناسب تعامل انسان و رایانه باشد و بازخورد معناداری را ارائه دهد. ارزشیابی پویا مبتنی بر وب به دانش‌آموزان این امکان را می‌دهد که بطور تدریجی در هنگام پاسخ‌دهی نادرست به یک مورد، بازخوردهای ویژه‌تری دریافت کنند. این ویژگی‌ها فرصت‌های بیشتری را

برای یادگیری فراگیران و باعث بهبود نگرش دانش‌آموزان را فراهم می‌سازد. در این پژوهش ایده ارزشیابی پویا سبب بهبود نگرش و اثربخشی فراگیران در آموزش مجازی آن‌ها می‌شود. از این رو نتایج این پژوهش با نتایج تحقیقات اسکندر و همکاران (۲۰۱۹)، ونگ و همکاران (۲۰۱۹)، ون دن هاول پن هویزن و همکاران (۲۰۱۱)، ژو هوآ وانگ (۲۰۱۱)، تسو- هوآ وانگ (۲۰۱۰) همخوانی دارد. نتایج تحقیقات ذکر شده و یافته‌های به دست آمده نشان می‌دهد که در مقایسه با دیگر گروه‌ها، اجرای تدریس اصلاحی با استفاده از ارزشیابی پویا مبتنی بر وب بطور معنادار اثربخشی و کارآمدی بهتری داشته است. مضاف بر آن، پیام‌ها در ارزشیابی پویا مبتنی بر وب در تدریس اصلاحی نه تنها برای دانش‌آموزانی که عمدتاً انواع مختلف دانش‌های حل مسئله ریاضیاتی را نداشته‌اند، بلکه در خصوص نگرش دانش‌آموزان نیز مؤثر می‌باشند.

مطابق گفته‌های کمپیون، برون و پونر، هنگامی که آزمون‌دهندگان در حل مسائل به مشکلی بر می‌خورند، "رویکرد ترغیبی تدریجی" میانجی‌گری می‌کند، به این معنا که برای آن‌ها نکات مشخص‌تری را ارائه می‌دهد. میانجی‌گری در کشف و به کارگیری برخی اصول اساسی به آزمون‌دهندگان کمک می‌کند تا مستقلانه به حل مسائل پرداخته و در نتیجه یادگیری بیشتری داشته باشند.

بر اساس یافته‌های تحقیق، و با صرف نظر از سطوح دانش قبلی، همه دانش‌آموزان در گروه ارزشیابی پویا مبتنی بر وب از تجربیات بهتر و مؤثرتری در یادگیری مجازی برخوردار بوده‌اند این موضوع نشانگر آن است که ارزشیابی پویا مبتنی بر وب دانش‌آموزان دارای سطح پایین دانش قبلی را قادر به تجربه یادگیری مؤثرتر ساخته، و اثربخشی یادگیری مجازی آن‌ها را شبیه به دانش‌آموزان دارای سطح متوسط و سطح بالا می‌سازد. یک شرح احتمالی از این نتایج این است که ارزشیابی پویا مبتنی بر وب برای دانش‌آموزان دارای سطح پایین دانش قبلی راهنمایی و کمک‌های بیشتری ارائه می‌دهد. علاوه بر این، ارزشیابی پویا مبتنی بر وب یک ارزشیابی پویا در قالب مدل کیکی است. توسعه آن نیز براساس دیدگاه‌هایی است که ارزشیابی پویا قادر است "برای هر فرد فرصتی به منظور یادگیری فراهم کند" و "آموزش و بازخوردهای آن از طریق فرایند آزمون ساخته شده است. علاوه بر این، طراحی نکات پیام‌ها برای هر مورد ارزشیابی نیز مبتنی بر "رویکرد ترغیبی تدریجی" است. در محیط یادگیری مجازی تعبیه شده مبتنی بر وب، فراگیران دارای سطح پایین دانش قبلی می‌توانند به طور فعال ارزشیابی پویا مبتنی بر وب را انجام داده و بتدریج در هنگام پاسخ نادرست به یک مورد نکات مخصوص‌تری را بدست آورند. این پیام‌ها توسط معلمان توسعه یافته‌اند. پیام‌ها نقش یک معلم را بازی می‌کنند، و به دانش‌آموزان دارای سطح پایین دانش قبلی کمک می‌کنند تا به یادگیری مجازی بهتر و مؤثرتری دست یابند.

محتوای پیام‌ها، فراگیران دارای سطح پایین دانش قبلی را قادر می‌سازد تا در یادگیری خود محور شرکت کنند بدون آن که پاسخ صحیح را مستقیماً در اختیار آن‌ها قرار دهد، در عوض آن‌ها را مرحله به مرحله به تفکر درباره مسئله وادار می‌سازد. علاوه بر این، پیام‌ها می‌توانند فقدان دانش قبلی آن‌ها را نیز جبران کنند. از این طریق می‌توان مشکلات یادگیری فراگیران دارای سطح پایین دانش قبلی را حل نمود.

بر اساس یافته‌ها، اثربخشی ارزشیابی پویا مبتنی بر وب در یک محیط یادگیری مجازی مقرر شده است. به عبارت دیگر، "رویکرد ترغیبی تدریجی" در جهت تسهیل یادگیری هنگام توسعه ارزشیابی پویا

مبتنی بر وب در یک محیط آموزش الکترونیکی مؤثر است. با این حال، از آنجا که این تحقیق، یک تحقیق در مقیاس کوچک است که فقط به بررسی استفاده از ارزشیابی پویا مبتنی بر وب توسط دانش آموزان پایه دهم می‌پردازد و به یادگیری مفاهیم ریاضی درباره "تعیین علامت" متمرکز است، نتایج ممکن است با سایر پایه‌ها و محتوای موضوعات دیگر، قابل تعمیم نباشد. بررسی‌های کیفی و کمی بیشتری در مورد تأثیر ارزشیابی پویا مبتنی بر وب، سازوکارها و مبانی نظری ارتقاء اثربخشی نگرش و ریاضی الزامی است. علاوه بر این، بازخورد به دست آمده توسط فراگیران، نقش بسزایی در اثربخشی یادگیری مجازی آن‌ها دارد. این تحقیق همچنین بیانگر آن است که باید از تئوری‌های دیگری در مورد ارزشیابی پویا برای توسعه مؤثر سیستم‌های ارزشیابی پویا مبتنی بر وب نیز استفاده شود. معلمان می‌توانند از این سیستم‌ها برای ایجاد سازوکارهای بازخورد مناسب برای محیط‌های یادگیری مجازی استفاده کنند. این کار در بهبود نگرش دانش‌آموزان و در نهایت اثربخشی یادگیری مجازی مؤثر است. علاوه بر این، ایده "ارزشیابی به عنوان راهبرد تدریس و یادگیری" که در این تحقیق پیشنهاد شده است برای طراحی فعالیت‌های آموزشی مؤثرتر جهت بهبود اثربخشی یادگیری و عملکرد فراگیران توصیه می‌شود. همچنین پیشنهاد شده است که تحقیقات بیشتری در جهت بررسی چگونگی تاثیرگذاری فعالیت‌های آموزشی بر اثربخشی یادگیری فراگیران و بهبود نگرش انجام شود.

تحقیقات آتی باید چگونگی تأثیر انواع و ابعاد دانش قبلی در جهت بهبود نگرش و عملکرد در یک محیط آموزش مجازی را مورد بررسی قرار دهند براساس این یافته‌ها، محققان می‌توانند سازوکارهای بازخورد مناسب‌تری را برای حل مشکلات یادگیری فراگیران دارای سطح پایین دانش قبلی در محیط یادگیری مجازی ایجاد کنند. به این ترتیب، فراگیران دارای سطح پایین دانش قبلی ممکن است به یادگیری مجازی مؤثرتری نیز دست یابند.

سپاسگزاری

مقاله حاضر با مشارکت دانش‌آموزان پایه چهارم مدارس ابتدایی آزادگان و شهید امیری شهرستان دیواندره در سال تحصیلی ۱۴۰۰-۱۳۹۹ انجام شد. محققین از مشارکت‌کنندگان در این پژوهش، معلمان و والدینشان کمال سپاس‌گزاری را دارد.

ملاحظات اخلاقی

در جریان اجرای این پژوهش و تهیه مقاله اصول اخلاق حرفه‌ای مرتبط با پژوهش رعایت شده است.

حامی مالی

کلیه هزینه‌های پژوهش حاضر توسط نویسندگان مقاله تأمین شده است..

تعارض منافع

بنابر اظهار نویسندگان، مقاله حاضر فاقد هرگونه تعارض منافع بوده است. این مقاله قبلاً در هیچ نشریه‌ای اعم از داخلی یا خارجی چاپ نشده است و صرفاً جهت بررسی و چاپ به فصلنامه درس‌پژوهی ارسال شده است.

Reference

- Alkis, N. (2010). Identifying factors that affect students' acceptance of web-based assessment tools within the context of higher education. (Unpublished master's thesis) METU, Ankara.
- Alkis, N., & Özkan, S. (2010). Work in progress - a modified technology acceptance model for e-assessment: Intentions of engineering students to use web-based assessment tools. Paper presented at FIE Conference, October 27 - 30, 2010, Washington, DC, USA. Retrieved from <http://www.fie-conference.org/fie2010/papers/1500.pdf>
- Bardelle C, Di Martino P. (2012) E-learning in secondary– tertiary transition in mathematics: for what purpose?. ZDM.;44(6):787-800.
- Courtney, M., Karakus, M., Ersozlu, Z., Nurumov, K. (2022). The influence of ICT use and related attitudes on students' math and science performance: multilevel analyses of the last decade's PISA surveys. Large-scale Assessments in Education, 10(1):8. <https://doi.org/10.1186/s40536-022-00128-6>
- Courtney, M., Karakus, M., Ersozlu, Z., Nurumov, K. (2022). The influence of ICT use and related attitudes on students' math and science performance: multilevel analyses of the last decade's PISA surveys. Large-scale Assessments in Education, 10(1):8. <https://doi.org/10.1186/s40536-022-00128-6>
- Davis, F. D. (1989). Perceived usefulness, perceived ease of use, and user acceptance of information technology. *MIS Quarterly*, 13(3), 319-340.
- Iskandar, A., Rizal, M., Kurniasih, N., Sutiksno, D.U., & Purnomo, A. (2019). The Effects of Multimedia Learning on Students Achievement in Terms of Cognitive Test Results, IOP Conf. Series: *Journal of Physics: Conf. Series* 1114.
- Guri A. Nortvedt., Nils Buchholt(2018). Assessment in mathematics education: responding to issue regarding methodology, policy, and equity, ZDM 50:555–570
- Jitendra, Asha K. Woodward, John (2019). The Role of Visual Representations in Mathematical Word Problems. Cognitive Foundations for Improving Mathematical Learning, Volume 5 in Mathematical Cognition and Learning, Pages 269-294
- Lee, H., Swansonab., Genesis .,D.ArizmendibJui-TengL (2021), Working memory growth predicts mathematical problem-solving growth among emergent bilingual children, Journal of Experimental Child Psychology, Volume 201, 104988

- Marriott, P. (2009). Students' evaluation of the use of online summative assessment on an undergraduate financial accounting module. *British Journal of Educational Technology*, 40, 237–254.
- Mejia-Ramos, J.P., Fuller, E., Weber, K., Rhoads, K., & Samkoff, A. (2012). An assessment model for proof comprehension in undergraduate mathematics. *Educational Studies in Mathematics*, 79 (1), 3-18.
- M. McKenzie and M. Ziemann, (2020). Assessment of the web-based audience response system socrative for biomedical science revision classes, *International Journal of Educational Research Open*, <https://doi.org/10.1016/j.ijedro.2020.100008>
- Öz, Hüseyin (2014). Pre-service English teachers' perceptions of web-based assessment in a pedagogical content knowledge course, *Procedia - Social and Behavioral Sciences* 141 , pp 45 – 58
- Nugroho, M., Kartono, K., Isnarto, I. (2022). Analysis Of Student Mathematics Problem Solving Ability Reviewed from Adversity Quotient (Aq) With Dynamic Assessment. *Unnes Journal of Mathematics Education Research*, 11 (1), 102 – 107
- Peng, J. Namkung, M. Barnes, C. SunA (2016), meta-analysis of mathematics and working memory: Moderating effects of working memory domain, type of mathematics skill, and sample characteristics, *Journal of Educational Psychology*, 108, pp. 455-473
- Saparuddin Nur, A., Kartono, K., Zaenuri, Z., Rochmad, R. (2022). Solving mathematical word problems using dynamic assessment for scaffolding construction, *International Journal of Evaluation and Research in Education (IJERE)*, Vol. 11, No. 2, pp. 649~657
- Selden A. Transitions and proof and proving at tertiary level. In *Proof and proving in mathematics education 2011* (pp. 391-420). Springer Netherlands.
- Supianto, S., Kumaidi, K., Khaerudi, H. (2020). Web-Based Project Assessment, *International Journal of Psychosocial Rehabilitation*, Vol. 24, Issue 08, ISSN: 1475-7192
- Togatorop, E., (2020). Web-based Writing Assessment to Enhance Students' English Writing Performance. *The International Conference on Applied Economics and Social Science*
- Van den Heuvel-Panhuizen M, Kolovou A, Peltenburg M. (2011). Using ICT to improve assessment. *Assessment in the mathematics classroom: Yearbook*. 16:165-85.
- Wang TH. (2014). Developing an assessment-centered e- Learning system for improving

student learning effectiveness. *Computers & Education*. 73:189-203

Wang TH. (2011). Implementation of Web-based dynamic assessment in facilitating junior high school students to learn mathematics. *Computers & Education*. 31;56(4):1062-71.

Wang, T. H. (2010). Web-based dynamic assessment: Taking assessment as teaching and learning strategy for improving students' e-learning effectiveness. *Computers & Education*, 54, 1157–1166.

Weng, F., Ho, H., Yang, R.H., and Weng, C. (2019). The Influence of Learning Style on Learning Attitude with Multimedia Teaching Materials, *EURASIA Journal of Mathematics, Science and Technology Education*, 15(1), 2-9.